

om ændring af retsplejeloven, som den 19. oktober 1976 er fremsat for folketinget af justitsministeren.

Spørgsmål 15:

Ad § 2.

Vil ministeren ikke finde det hensigtsmæssigt at lade lovens ikrafttræden udskyde til efter ovenkomsternes fornyelse?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til § 2, skal loven i medfør af direktivets art. 6, stk. 1, træde i kraft senest den 17. februar 1977.

Det må være af værdi for arbejdsmarkedets parter, at loven bliver *vedtaget* snarest muligt, således at de i forbindelse med fornyelsen af overenskomsterne kender ikke blot principperne, men også de nærmere regler for den lovgivning, der skal gennemføres på dette område.

Ingen selvstændige hensyn synes at tale for, at man herefter skulle udskyde *ikrafttrædelsen* til efter det tidspunkt, direktivet foreskriver.

Spørgsmål 16:

Idet der henvises til, at en deputation fra Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening over for udvalget har oplyst, at fiskeindustrien efter en midlertidig hjemsendelse af personalet som følge af mangel på råvarer normalt genantager det samme personale, når der atter foreligger råvarer til forarbejdning, ønskes det oplyst, om en sådan midlertidig hjemsendelse som følge af mangel på råvarer er omfattet af begrebet „afskedigelse“ i nærværende lovforslags forstand.

Svar:

Forholdene på det pågældende område — herunder den omstændighed, at de pågældende lønmodtagere regelmæssigt genantages, når der modtages nye råvarer til forarbejdning — er efter arbejdsministeriets opfattelse af en sådan karakter, at den beskrevne situation er omfattet af lovens § 23 a., stk. 2, nr. 1, jfr. herved besvarelsen af udvalgets spørgsmål 17.

Spørgsmål 17:

Ad den foreslåede affattelse af lovens § 23 a, stk. 2, nr. 1.

Der ønskes en nærmere redegørelse for fortolkningen af denne bestemmelse og herunder specielt oplysning om, hvorvidt forarbejdning af en ladning råvarer, hvis størrelse ikke kan overses fra dag til dag, er omfattet af udtrykket „en bestemt arbejdsopgave“.

Svar:

Bestemmelsen betyder, at loven ikke dækker personer, der ikke længere er beskæftiget, fordi en kontrakt, indgået for at bestemt tidsrum eller for en bestemt opgave, er udløbet.

Som det fremgår af forslaget's bemærkninger til bestemmelsen, er det afgørende, at man *på forhånd ved*, at en arbejdskontrakt vil udløbe på et givet tidspunkt, eller når en given opgave er løst.

Det er derimod ikke afgørende, om man på forhånd kan sige nøjagtigt, hvornår dette tidspunkt indtræffer, eller som i det anførte eksempel nøjagtigt, hvor stor den angivne arbejdsopgave er.

Spørgsmål 18:

Ad § 1, nr. 2.

Vil ministeren ikke finde det rimeligt også at fastsætte en frist, inden for hvilken et arbejdsmarkedsnævns afgørelse efter § 23 d, stk. 2 og 3, skal foreligge?

Svar:

Som det fremgår af forslaget's § 23 e, kan arbejdsministeren efter forhandling med landsarbejdsnævnet fastsætte nærmere regler for arbejdsmarkedsnævnenes og landsarbejdsnævnets virksomhed i henhold til det foreslåede kapitel.

Sådanne regler vil navnlig tage sigte på nævnenes virksomhed i forbindelse med adgangen til at forkorte og forlænge 30 dages fristen, jfr. § 23 d, stk. 2 og stk. 3.

Som det fremgår af § 23 d, stk. 4, og bemærkningerne hertil, skal arbejdsmarkedsnævnet træffe afgørelse og underrette de implicerede snarest muligt i tilfælde, hvor 30 dages perioden forkortes eller forlænges. Ved forkortelse af 30 dages fristen skal afgørelsen være truffet og underretning foretaget senest inden udløbet af den forkortede frist. Ved forlængelser af 30 dages fristen skal afgørelsen være truffet og underretning foretaget senest inden 30 dages fristens udløb.